

# EGLOGA DE NADAL

**L**lavors que s'ha difós la llum de les cabanes  
i vénen de la tanca ovelles d'albes llanes.  
Llavors que és vellutat de fulles el camí  
i naix la boira blanca al marge maragdí,  
i s'alça de les llars calmosa fumerola  
amb deix de placidesa i vida camperola,  
llavors, tremolejant de fred, els vells pastors  
veuen florir la nit tota esclatant d'albors...  
I és nit angelical. De l'enasprada serra  
devallen les dolçaines, així com d'una gerra  
tot saunyant de mel, i floten melodies  
arreu de les clotades i arreu de les masies,  
i fins riu el silenci, pels horitzons llunyans,  
les riallades fresques dels joves rabadans,  
i s'ouen de les jaces els picarols d'ovelles,  
i, avall, va dilatant-se la nit de meravelles,  
com una cançó d'or que glossa el rieró,  
com una bella ofrena pel Diví Nadó...  
—Oh quina nit més blanca! — exclamen les pastores  
—Oidà! Jesús és nat per fer-vos guaridores  
les nafres del pecat — responen serafins.  
I es bada el lliri blau a vora dels camins,  
i abriga tot el món la bruna poesia,  
i l'Home-Déu tremola a dintre l'Establia...  
Llavors els bons pastors segueixen, via enllà,  
la claredat, que avança, talment un dia clà.  
Transiten tot cantant, per planes encalmades,  
els rabadans petits i mosses jogassades,  
amb un migriure franc, d'amor que mai no és las  
i amb cistellons de fruites daurades, sota el braç.  
I plena de letícia, la gent destroca, ardida,  
la via tortuosa, camí de l'altra vida...  
I al Divinal Nadó tothom sap oferí:  
qui, unes cançons boscanes, apreses pel camí,  
qui, un gerricó de mel que regalima, fresca,  
qui, un pa moresc i bru, que hom dolçament el llesca,  
qui, tortorelles blanques, qui, un ramadet d'anyells,  
i mentre el cel s'acluca dintre l'albor triomfal,  
la nit s'esqueixa dolça, de l'arbre de Nadal.

JOAN M.<sup>o</sup> FREIXAS, PVRE. (1892-1924†)



## PESSEBRE

*Meravella d'Infinit  
l'Estel mai vist!  
Ample i segur el camí  
de joiosa arribada.  
L'omnipotent desig  
s'ha fet present  
i el dit senyala:  
Prou!*

*El miracle ha florit:  
la ROSA esclata!  
No han pogut les gelors.  
Amunt la Flama!*

*Un estable? Palau  
com no n'hi ha d'altre!  
Els pastors, cavallers  
del Sant Reialme.*

*L'Idumeo, impotent,  
es sent l'urpa esmussada;  
que el Saber d'Orient  
pren drecera amagada.*

.....

*Meravella d'Infinit  
l'Estel, mai vist!  
A baix,  
la santa Humilitat  
triomfa i calla:*

*L'INFANTO i els xaiets;  
La Verge i l'alba;  
Sant Josep i el bon foc;  
de genolls, els Tres Reis;  
bou i mula, la palla...  
Tot traspua bondat.*

*El Missatge, que bell!  
i la lliçó, que clara!*

.....

*Meravella d'Infinit  
l'Estel, mai vist,  
en la nit de Betlem,  
tan dolça i blava.*

E. BARDAS